

כך הם גומלים לנו? התמרמר השבוע עסקו הסתדרותי של חרות. הוא התכוון לאנשי אחדות העבודה.

בבחירות האחרונות בהסתדרות נתנה חרות הוראות לאנשי להצביע בעד אחדות העבודה, מתוך שיקול שזוהי רשימה "אקטיביסטית" מבחינה בסחונות. בכך נתנה חרות מכה לליברלים, הקרובים להם הרבה יותר.

ענה עומדים אנשי אחדות העבודה בי ראש התובעים למנוע את השתתפות סיעת תכלת לבן החרותית בבחירות העתידות להעריך בהסתדרות.

סגירת השערה. הנסיון עצמו נוגד את המוקרטיה, ומבחינה זאת הוא עוור בהרבה לתעמולה של חרות.

הטענה העיקרית של אנשי המערך היא כי חרות דוגלת בפירוק "משק הפועלים". אכן דרישה זו היא לגיטימית לגמרי. היא עברת מופעלי ההסתדרות לידי המדינה אינה סותרת את עקרונות הסוציאליזם המקובלים בכל העולם.

אם ירצו 51% מחברי ההסתדרות להלאים את משק העובדים — בוודאי אין איש יכול למנוע זאת מהם.

יתר על כן: ההסתדרות אינה אירגון חלונטרי, כמובן הרגיל של המילה. היא מחוץ גוף מנופוליסטי בשטח העבודה.

בגלל הנסיבות המיוחדות של יצירתה ו"עלייתה", כאחד מעמודי התווך של המדינה בדרך, יש בה סממנים מלכתמים רבים. בגללה לא קיים בארץ ביטוח-ביאות מ"מ מלכתי. משום כך אין היא יכולה לסגור את שעריה בפני כל סיעה שהיא, ובודאי לא למנוע מחבריה הנוכחיים להקים כל סיעה שירצו.

זאת קבע השופט יוסף מיכאל לם בפסק-דין בשבוע שעבר, וספק אם ימצא בית-משפט גבוה יותר שיפסול את קביעתו זו.

נצחון קל. אולם גם מחוץ לשיקולים של צדק, ספק אם עמדת המערך במיקרה זה היתה נבונה.

קודם כל, נידון הנסיון כולו לכשלוון מעשי. אין הבדל רב בין הופעת אנשי חרות בסיעת "תכלת לבן" לבין הופעתם במסגרת "איגוד העובדים הציונים-הכל" ליים", שהיא סיעה קיימת וחוקית. בשני המקרים יעמוד בראש הרשימה איש חרות, אריה בן-אליעזר.

אך השיקול העיקרי הוא פסיכולוגי. אחד השבוע ח"כ משה קול בשיחת אתגר: "אפשר היה להפוך את הצטרפות חרות להסתדרות לנצחון מוסרי גדול. מפלגה שהתנגדה במשך כל השנים בהסתדרות בשפת-קצף, נאלצה עתה להכיר בחשיבותה. תחת זאת הלכו לבית-המשפט, והנחילו לחרות נצחון מוסרי קל. מה היה הטעם בזה?"

דרכי אדם

האזור של כייסים

פקיד הביטוח-הלאומי שעדין בטופס לא האמין למראה עיניו. הוא עיין בו שנית, השתבנע תוך כדי כך כי אינו חולם ב"הקיצ".

הטופס הכיל שאלון שיגרתם שבו נתיב קש הנישאל למלא כמה פרטים אישיים, לצורכי גביית תשלום המגיע ממנו.

בסעיף "מקצוע" כתב האיש: כייס. אם אינכם מאמינים, כתב בכתב-יד מרושל, תשאלו את המשטרה או את עורך-הדין שלי."

כדי להוכיח את אמיתות דבריו, ציין בשולי הטופס את מספר הטלפון של עורך-הדין שלו.

הפקיד הנידהם מיהר לצלצל אל עורך-הדין, הופתע לשמוע כי האיש לא התלוצץ, וכי הוא באמת אחד מהכייסים הידועים באזור תל-אביב.

רק המשטרה, שעסקה בחודשים האחרונים במצוד נרחב אחרי הכייס הנודע, לא תוכל ליהנות מגילוי הלב שלו. כי היא פרקליט דאג להוכיח לפקיד, כי סעיף 4 של חוק מס-הכנסה, החל גם על הביטוח-הלאומי, אוסר עליו להעביר לגורמים אחרים, ובכלל זה המשטרה, כל אינפורמציה שאינה נובעת במישרין לעבירות על חוק הביטוח-הלאומי.

הוא התעורר וראה בחורה

עירומה וגששת באפילה

ני הצעירים, שהובלו השבוע אל אולמו של הנשיא התורן של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, מרדכי קנת, לשם הוצאת פקודת-מעצר עד תחילת משפטם, לא היו פנים חדשות בבית-המשפט.

כי משה קריאף (23) וליאון מימון (35) הם בעלי עבר פלילי עשיר, נידונו בעבר על עבירות שונות ומגוונות, כגון השחתת פניה של פרוצה, וקסטות במקומות ציבוריים.

למרות שמשם קריאף הוא הצעיר בין השניים, הסביר השבוע נציג התביעה כי דוקא הוא המסוכן בהם. פועל-הבניין מדי מונה נידון בעבר על עבירה דומה לזו

שהביאה אותו השבוע אל ספסל הנאשמים: בעילת קטינה.

מה אתם עושים כאן? *

ורכנו של קריאף היה הפעם, לדברי המשטרה, תלמידת-אולפן צעירה מאגד ליה. הוא נתקל בה, יחד עם מימון, שעה שטיילה להנאתה ברחוב אלנבי בתל-אביב, בחברת צעיר הלומד עימה באותו אולפן. עיגב של שני הפושעים המועדים צדה את הזוג שטייל לאיטו, ושהתכונן בחלונות-ראווה. הם עקבו אחריו כמה דקות, ניצלו את ההזדמנות הראשונה כדי לפתוח עימו בשיחה.

תחילה חשבו השניים כי הצעיר והצעירה, בעלי המבטא האנגלו-סאכסי, הם תיירים מארצות-הברית. אבל הצעירה השאטנית הצליחה להסביר להם, בעיברית עלילת, כי היא ובן-זוגה הצעיר הם אנגלים, הלומדים עברית בקיבוץ כפר-הנשיא.

יתכן שהשיחה בין הרביעיה לא היתה נמרצת זמן רב, אלמלא גילו השניים כי הצעירה דוברת מעט צרפתית. "מה אתם עושים בעיר?" התעניינו. הצעירה משכה בכתפיה. "באנו לטייל", הסבירה, בנסותה להתחמק.

שני הצעירים מאנגליה, שסיימו לפני שבוע את השלב הראשון של לימודיהם באולפן של קיבוץ כפר-הנשיא בגליל העליון, ניצלו את החופשה הקצרה לטיול ברחבי הארץ. הם לא העלו על הדעת כי אותו טיול יסתיים בביתו של עבריין מועד.

תחילה ניסח השניים להזמין את שני הער לים החדשים לביילוי באחד הבארים ברחוב הירקון. לאחר שהצעירה סירבה ללכת לבאר, הלכו הארבעה לבית-קפה סמוך, שוחחו שם שעה קלה.

חיצוניותם של קריאף ומימון לא מצאה, כנראה, חן בעיני הצעירה. "בוא נסתלק מכאן", יעצה לידידה. אבל הידוד לא התרשם לרעה מההופעתם החיצונית של שני המכרים החדשים. אחרי הכל, הם יהודים! הרגיע את ידידתו. כמו רבים מהעולים

אונס בלוד

החדשים, סבר לתומו כי במדינת-היהודים לא ייתכן כל רע.

משקה מהול בסם *

מן קצר לאחר ההיכרות השיטחית מצאו עצמם הארבעה במונית שנסעה אל מחוץ לעיר, ושנעצרה סמוך לשיכון רסקו בלוד. הזוג מהאולפן הוזמן לארוחת-ערב בביתו של מימון.

ליד השולחן הערוך קלחה שיחה עירנית, שלא עוררה בלב הצעיר כל חששות, ודחתה את היסוסיה האחרונים של הצעירה החשי-דנית. שני האורחים לא חזרו באותו ערב לתל-אביב. הם נשארו ללון בביתו של המארח האדיב.

על מה שאירע עד כאן אין חילוקי דעות. קריאף ימימון טענו השבוע כי הזמינו לביתם את שני הצעירים, מבלי שהתכוונו להרע להם.

אבל גירסת המשטרה היתה שונה במקצת. לדברי החוקרים מהלו שני הפושעים המועדים את היבירה, שהגישו לאורחים, בסם מרדים, שטישטש את הכרתם, ואחד מהם, משה קריאף, ניצל עובדה זו על-מנת לאנוס את האורחת הצעירה.

יתכן שהמשטרה לא היתה מגלה את עקבותיהם של השניים, אלמלא התעורר אורחם הצעיר בשעת-בוקר מוקדמת, כשהוא רואה מתוך ערפילי הסם, שטישטש את הכרתו, את ידידתו מהלכת בפרוודור האפי-לולי כשהיא עירומה.

בשארית כוחותיו חמק החוצה, בנסיון נואש להזעיק עזרה. העוברים והשבים המעטים ברחוב השומם תלו עיניהם תמורת בצעיר המזור, שצרח בשפה בלתי-מוכנת להם, חשבו כי דעתו נטרפה עליו.

למזלו נתקל בניידת, שעברה סמוך לפסי-הרכבת. הוא הזעיק את השוטרים אל הבית שבו הסתובבה דמות-הרפאים הערומה. המשטרה, ששמה קץ לאורגיה, האשימה את קריאף באונס הצעירה. חברו נאשם ב"סיוע למעשה".

אולם השניים, המיוצגים על-ידי עורך-הדין ראובן ריטרמן, טענו כי גירסת המש-

משה קריאף מתכופף כדי להסתיר את פניו, וליאון מימון מסתתר מאחוריו, בעוזבם את בניין בית-המשפט. לפנייהם, משמאל, עורך-דינם, ראובן ריטרמן. שני החשודים נעצרו השבוע עד תחילת-משפטם.

בקיבוץ

נחמיה, המורה המורה לעיבוי באולפן של קיבוץ כפר הנשיא (י"מ), וחברתה ללימודים של תירת הצעירה, הזדעזעו כשנודע להן על ה"מיקרה". היא בחורה הגונה, סיפרה הידועה.

טרה מצוצה מהאבץ. כמו ברוב המיקרים מסוג זה, מסתמן כבר בשלב זה קו הגנה ברור. שני הנאשמים הטילו דופי בהתנהגותה של הצעירה, טענו כי בדרך ללוד התנשקה הצעירה עם אחד מהם, הרשתה לו לחבק אותה. פרקליטם של הנאשמים הסביר השבוע בבית-המשפט כי לקוחו כלל לא אנס את הצעירה, וכי מדובר כאן במיקרה רגיל של יחסים בין שני מבוגרים, מתוך הסכמה.

בית-המשפט יטרח לפסוק בעניין, ולהחליט לים אם האורגיה הפרועה בפרבר לוד התקיימה בהסכמת שני הצדדים שנטלו בה חלק. אולם כבר בשלב זה הביע הנשיא התורן של בית-המשפט המחוזי את תמיכתו למשמע טענות הנאשמים: "אם הבחורה הסכימה, מדוע מהלחם את המשקה בסם?"

ג'ודי אהבה לטייל!

ירסתם של קריאף ומימון נראית תמוהה גם בעיני ידידה של הצעירה וחבריה לספסל הלימודים, באולפן שבקיבוץ. לאחר שפרטי המקרה נודעו לחברי ישוב הספר הצפוני, הפכה הצעירה מאנגליה לשר-חת היום. כי ג'ודי (20), שעלתה ארצה לפני חודשים ספורים בלבד, התחבבה על מרבית חבריה במשק, שהעלו השבוע את הסברה כי חברתם נפלה קורבן לפשע מתועב.

"אני לא יודע איך זה קרה", הסביר נחמיה, המורה לעברית. הוא נראה נרגש ומבוהל בדברו על המיקרה המוזעזע, הסביר כי לפי מיטב ידיעתו, עמדה ג'ודי, בניגוד למרבית חבריה באולפן, להישאר בארץ. "עשיתי אני לא יודע אם היא תישאר", מילמל, כשהבעת-פניו מעידה על התרגשותו.

גם חבריה ללימודים סיפרו כי ג'ודי היתה נערה שקטה, שמעולם לא ניסתה להתבלט ולמשוך תשומת-לב. "היתה לה רק מגרעת אחת", הסבירה צעירה שחר-חרות, שהכירה אותה מקרוב, "היא אהבה לטייל יותר מדי".

גם ידידה, מלחין הל (17), שנפל כמותה בפה, מוכר בכפר-הנשיא כבחור שקט. "הוא עומד לשוב בקרוב לארצו", סיפרו חברי המשק המטופח, "איוה רשמים הוא יביא עימו מישראל".

ג'ודי ומלחין הל עזבו השבוע את המשק. הם מתביישים להראות כאן את פניהם, הסבירו חבריהם, מיהרו להוסיף כי אין הם מעלים על דעת אפשרות כי ג'ודי יומה התגרות שבעקבותיה מצאו את עצמם קריאף ומימון על ספסל הנאשמים.

רק מזכיר-המשק, ראובן גוטר, סירב להגיב על המיקרה. "זה עניין שנוגע למש"טרה", הסביר, טען כי מילא את חובתו בכך שדיווח על המקרה למחלקת הקליטה של הסוכנות, שהעלתה ארצה את ג'ודי. "אני רק מצטער שזה קרה דוקא כאן", הוסיף בצער גלוי.

שם בדוי, לצורך הכתבה.

17